

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

16173 *Reial Decret Llei 16/2011, de 14 d'octubre, pel qual es crea el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.*

I

Al llarg dels últims trenta anys els sistemes de garantia de dipòsits s'han assentat en l'entorn europeu com un dels elements indispensables per a garantir la confiança d'estalviadors i depositants en el conjunt del sistema bancari. A Espanya, la primerenca creació en 1977 dels primers fons de garantia de dipòsits en establiments bancaris i en caixes d'estalvis, als quals s'afegiria posteriorment el de cooperatives de crèdit, a través d'un règim de contribucions prèvies o *ex ante*, va constituir al mateix temps un símptoma de l'evolució del nostre sistema financer i un impuls a la seua modernització, en un context de canvis socials, polítics i econòmics crucials en la nostra història recent.

Les posteriors reformes d'aquell primer sistema de garantia, efectuades al llarg de tres dècades, es comprenen hui, amb la deguda perspectiva, com a fites singulars que han acompanyat el progressiu desenrotllament, en complexitat, capacitat i volum, del nostre sistema financer. Un primer moment de revisió del sistema va tindre lloc a principis dels anys huitanta, pocs anys després de la seua creació, ja que si bé es va percebre els fons com un valuós instrument per a afrontar els problemes del sistema bancari, es va constatar que la complexitat jurídica i econòmica de la crisi d'un establiment bancari feia convenient ampliar les possibilitats d'actuació dels fons, de manera que el seu objecte no fóra simplement el de garantir els dipòsits en cas de suspensió de pagaments o fallida d'una entitat, sinó que alternativament pogueren contribuir a reforçar la solvència i el funcionament de les entitats, i evitar en última instància un eventual, i possiblement més costós, pagament de dipòsits.

Des d'aquell moment, els fons de garantia de dipòsits espanyols han mantingut com un segon senyal d'identitat –junt amb la contribució *ex ante*– el seu doble objectiu o funció: d'una banda, garantir els dipòsits en diners (i més tard també en valors) constituïts en les entitats de crèdit, i, d'una altra, realitzar aquelles actuacions necessàries per a reforçar la solvència i el funcionament de les entitats en dificultats, en defensa dels interessos dels depositants i del mateix fons. En definitiva, eixa doble funció s'identifica amb un objectiu immediat i eventual, la garantia dels estalvis dels depositants, i un objectiu mediat i permanent, el manteniment de l'estabilitat del sistema financer del país, a través de la confiança dels depositants. D'ara en avant, després del paper exercit en benefici de l'estabilitat financera en la crisi bancària de final dels setanta i principi dels huitanta, la doble funció dels fons els consolidarà com un element indispensable de seguretat de les nostres institucions financeres, junt amb la regulació i la supervisió financera.

Un segon moment o més aïna etapa de revisió del nostre sistema de garantia de dipòsits va tindre lloc a partir de mitjan dels anys noranta, directament relacionat amb la nostra participació en el procés de construcció europea i, més concretament, amb la integració financera considerada imprescindible per a la consecució d'un mercat interior. Així, el Reial Decret Llei 12/1995 i les seues normes de desplegament van incorporar a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva Comunitària 94/19/CE, sobre sistemes de garantia de dipòsits, la principal fita de la qual va ser l'harmonització d'un nivell mínim de cobertura dels dipòsits –20.000 euros– en el conjunt de la Unió Europea. Molt després, en 2009, eixe nivell aconseguirà la xifra actual de 100.000 euros com a cobertura de dipòsits mínima i màxima per als 27 estats membres de la Unió Europea. Pot considerar-se, per tant, que en esta segona etapa de revisió del nostre sistema de garantia apareix l'element indispensable del context europeu: la integració financera

conduïx inexorablement a la integració gradual de les xarxes de seguretat del sistema. En conclusió, en estos més de trenta anys d'història del sistema espanyol de garantia de depòsits, dels seus tres trets característics o senyals d'identitat, els dos primers, la seua doble funció de garantia de depòsits i reforçament d'entitats i la seua constitució com a fons de dotació *ex ante*, es troben fortament consolidats, mentres que el tercer d'estos, la seua inserció en una xarxa de seguretat paneuropea, apareix com un destí necessari dins d'un procés d'harmonització encara no finalitzat.

II

Amb estos antecedents històrics, este reial decret llei constituïx una tercera fita en la revisió de la regulació del sistema espanyol de garantia de depòsits. Com les anteriors, esta revisió no és aliena al context i l'evolució del nostre sistema financer, sinó que, tot al contrari, té lloc en el moment de culminació de la més important reestructuració financera de la nostra història democràtica. Després de dos anys de reformes estructurals, les pedres angulars de les quals són el Reial Decret Llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit, el Reial Decret Llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis i el Reial Decret Llei 2/2011, de 18 de febrer, per al reforçament del sistema financer, ens trobem davant d'un moment culminant en el qual este reial decret llei actua com a element de tancament i garantia de coherència interna del conjunt de les reformes.

Una vegada finalitzada la recapitalització del sector bancari d'acord amb el que ha estipulat el Reial Decret Llei 2/2011, de 18 de febrer, per al reforçament del sistema financer, i reestructurat el subsector de les caixes d'estalvis, que en l'últim any han passat de 45 a 15 entitats, augmentant el volum mitjà d'actius de les entitats de 28.504 milions d'euros a 85.512 milions i equiparant la seua estructura de govern a la dels bancs cotitzats a través, fonamentalment, de la seua transformació jurídica en caixes d'exercici indirecte, el Govern considera imprescindible completar les reformes adequant la regulació del sistema espanyol de garantia de depòsits a la nova realitat del sector.

Els principals objectius d'este reial decret llei que culmina la recapitalització i reestructuració del sistema financer mantenint els trets essencials d'este són dos:

- La unificació dels fins ara tres fons de garantia de depòsits en un únic Fons de Garantia de Depòsits d'Entitats de Crèdit, que manté les funcions i trets característics dels tres fons als quals substituïx.
- L'actualització i l'enfortiment de la segona funció del sistema: el reforçament de la solvència i funcionament de les entitats, també coneguda com a funció de resolució, a fi de garantir l'actuació flexible del nou fons unificat.

Ambdós objectius contribuïxen al principi essencial que tant les instàncies financeres internacionals com el Govern de la nació han situat en la base de la intervenció pública davant de la crisi financera: que siga el mateix sector financer qui assumisca els costos ocasionats pel seu sanejament i recapitalització, a fi que el conjunt de reformes no supose costos per a l'erari públic, en definitiva, per al contribuent.

III

Este reial decret llei es compon de tres títols, dividits en tretze articles, una disposició derogatòria, quatre disposicions transitòries i tres disposicions finals.

El títol I engloba com a disposicions generals els elements definitoris del nou fons, elements que repliquen en les qüestions fonamentals els previstos fins a la data per als tres fons extints: es tracta fonamentalment de la mateixa norma de creació i subrogació del Fons en la posició jurídica dels fons dissolts, de la naturalesa i règim jurídic de dret privat i de les normes sobre patrimoni i organització de govern, a través de la Comissió Gestora del Fons integrada per representants de les entitats i del Banc d'Espanya.

Per la seua banda, els títols II i III es dediquen respectivament a desenrotllar les dos funcions del Fons: la garantia de depòsits i les actuacions en reforç de la solvència i el sanejament d'entitats. Es tracta, d'una banda, d'aportar més seguretat jurídica a una legislació sobre matèria sensible que es trobava dispersa fins a este moment en una pluralitat de normes; d'altra banda, es tracta d'augmentar la capacitat i flexibilitat d'actuació del Fons en matèria de reforçament de capital d'entitats, de tal manera que siga el mateix sector qui es trobe en condicions de donar suport a la fi del procés des de la major eficiència.

Finalment, les disposicions finals preveuen la derogació expressa d'un prolix conjunt de normes reguladores dels fons de garantia fins a la data, per a la consecució d'un major grau de seguretat jurídica. Per la seua banda, les disposicions transitòries es dirigixen a garantir un trànsit senzill i ordenat del sistema anterior basat en tres fons sectorials al nou fons únic, regulant transitòriament la composició de la Comissió Gestora i el règim d'aportacions fins a l'establiment d'un sistema basat en el perfil del risc de cada entitat en el conjunt de la Unió Europea. S'explicita, addicionalment, la vigència del Reial Decret 2606/1996 i la resta de normativa de desplegament en el que no contradiga el present reial decret llei.

L'adopció de les mesures previstes en este reial decret llei és imprescindible per a reforçar la confiança en el nostre sistema financer i culminar el seu procés de recapitalització i reestructuració. En efecte, l'aplicació del Reial Decret Llei 2/2011, de 18 de febrer, per al reforçament del sistema financer, ha aconseguit el seu desenrotllament pràcticament ple, de manera que és just en este moment quan resulta oportuna i inajornable la reordenació del sistema de garantia de depòsits, a fi d'activar tots els recursos financers disponibles. Addicionalment, l'especial sensibilitat de la matèria fa necessari evitar qualsevol incertesa eventual derivada del procés de modificació de la normativa tal com va ocórrer en anteriors ocasions en les quals els sistemes de garantia de depòsits van ser reformats, en els anys 1980, 1982 i 1995, respectivament. És per tot això que l'adopció d'estes mesures exigix acudir al procediment del reial decret llei, amb la qual cosa es complixen els requisits de l'article 86 de la Constitució Espanyola quant a la seua extraordinària i urgent necessitat.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució Espanyola, a proposta de la vicepresidenta del Govern d'Assumptes Econòmics i ministra d'Economia i Hisenda i, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 14 d'octubre de 2011, dispose:

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Este reial decret llei té com a objecte la creació del Fons de Garantia de Depòsits d'Entitats de Crèdit.

Article 2. *Creació del Fons de Garantia de Depòsits d'Entitats de Crèdit.*

1. Es crea el Fons de Garantia de Depòsits d'Entitats de Crèdit, d'ara en avant el Fons, a fi de garantir els depòsits en entitats de crèdit fins al límit previst en este reial decret llei. Així mateix, el Fons tindrà com a objecte la realització d'actuacions que reforcen la solvència i funcionament d'una entitat en dificultats, en defensa dels interessos dels depositants, del mateix Fons i del conjunt del sistema integrat per les entitats de crèdit adherides a este.

2. Es declaren dissolts el Fons de Garantia de Depòsits en Caixes d'Estalvi, el Fons de Garantia de Depòsits en Establiments Bancaris i el Fons de Garantia de Depòsits en Cooperatives de Crèdit, els patrimonis dels quals s'integraran en el Fons de Garantia de Depòsits d'Entitats de Crèdit d'acord amb el que preveu l'article 6, i se subroga este últim en tots els drets i obligacions d'aquells.

Article 3. *Naturalesa i règim jurídic.*

1. El Fons tindrà personalitat jurídica pròpia, amb plena capacitat per al desenrotllament dels seus fins, en règim de dret privat i sense subjecció a les normes reguladores dels organismes públics i les societats mercantils estatals.

2. El règim fiscal del Fons serà el següent:

a) Es trobarà exempt de l'Impost sobre Societats, d'acord amb el que preveu l'article 9.1.c) del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

b) Es trobarà exempt dels impostos indirectes que puguen meritarse per raó de la seua constitució, del seu funcionament i dels actes o operacions que realitze en el compliment dels seus fins, incloent-hi els que puguen meritarse com a conseqüència de la dissolució dels tres fons preexistents, de la integració del seu patrimoni en el del Fons i de la subrogació d'este en tots els seus drets i obligacions, d'acord amb el que preveu el present reial decret llei. Igualment, es mantindran les exempcions vigents a l'entrada en vigor del present reial decret llei sobre les operacions gravades per tributs indirectes l'import dels quals haja de repercutir-se al Fons per raó de les disposicions de dret intern o comunitari que els regulen.

Article 4. *Funcions.*

Seran funcions del Fons la de garantia de depòsits i la de reforç de la solvència i funcionament de les entitats de crèdit, d'acord amb el que preveuen, respectivament, els títols II i III d'este reial decret llei i la seua normativa de desplegament.

El Fons efectuarà estes funcions en defensa dels interessos dels depositants, del mateix Fons i del conjunt del sistema integrat per les entitats de crèdit adherides a este.

Article 5. *Entitats adherides.*

1. Totes les entitats de crèdit espanyoles pertanyeran, amb caràcter obligatori, al Fons de Garantia de Depòsits d'Entitats de Crèdit previst en este reial decret llei.

L'obligació que estableix el paràgraf anterior no serà aplicable als establiments financers de crèdit, ni a l'Institut de Crèdit Oficial.

2. Les sucursals d'entitats de crèdit estrangeres que actuen a Espanya s'incorporaran al Fons en els supòsits i forma que reglamentàriament es determinen.

3. Les entitats de crèdit que no realitzen com cal les seues aportacions al Fons de Garantia de Depòsits d'Entitats de Crèdit o incomplisquen qualsevol de les obligacions que els corresponen davant d'este podran ser excloses del Fons, una vegada que hagen fracassat les mesures que s'adopten per a assegurar el seu compliment. Serà competent per a acordar l'exclusió el titular del Ministeri d'Economia i Hisenda, a proposta del Banc d'Espanya i amb un informe previ de la Comissió Gestora del Fons.

Article 6. *Patrimoni.*

1. El patrimoni dels fons de garantia de depòsits en caixes d'estalvi, establiments bancaris i cooperatives de crèdit s'integrarà en el Fons de Garantia de Depòsits en Entitats de Crèdit amb efectes des de l'entrada en vigor d'este reial decret llei. El Fons se subrogarà en tots els drets i obligacions dels fons dissolts.

2. El Fons es nodrirà, en els termes que es determinen reglamentàriament, amb aportacions anuals de les entitats de crèdit integrades en este, l'import de les quals serà de fins a un màxim del 2 per mil dels depòsits als quals s'estén la seua garantia, en funció de la tipologia de les entitats de crèdit.

Quan el patrimoni no compromés del Fons aconseguisca valors negatius, la Comissió Gestora podrà acordar, per majoria de dos terços de tots els seus membres, la realització de derrames entre les entitats adherides. Eixes derrames es distribuiran segons la base de càlcul de les aportacions, i el seu import total no podrà excedir la quantia necessària per a eliminar aquell dèficit.

Les aportacions al Fons se suspendran quan el fons patrimonial no compromés en operacions pròpies de l'objecte del Fons iguale o supere l'1 per 100 dels depòsits de les entitats adscrites a este.

Article 7. *Comissió Gestora.*

1. El Fons serà regit i administrat per una comissió gestora integrada per dotze membres, sis designats pel Banc d'Espanya i sis per les associacions representatives de les entitats de crèdit adherides, en els termes previstos reglamentàriament.

2. Els representants del Banc d'Espanya seran designats per la seua comissió executiva. Un d'ells serà el subgovernador, que posseirà la presidència de la comissió amb vot de qualitat en cas d'empat en la votació dels acords que s'adopten. La seua vacant, absència o malaltia serà coberta, amb la designació prèvia de la seua comissió executiva, per un dels representants titulars del Banc d'Espanya, que serà substituït, al seu torn, en la Comissió Gestora, per un dels membres suplents.

Els representants de les entitats adherides seran designats dos per les associacions representatives dels bancs, dos per les de caixes d'estalvis i dos per les de cooperatives de crèdit, en els termes previstos reglamentàriament.

Les persones designades seran persones de reconeguda honorabilitat comercial i professional i posseiran coneixements i experiència adequats per a l'exercici de les seues funcions. En la determinació de les esmentades condicions caldrà ajustar-se als criteris previstos en l'article 2 del Reial Decret 1245/1995, de 14 de juliol, sobre creació de bancs, activitat transfronterera i altres qüestions relatives al règim jurídic de les entitats de crèdit.

Pel mateix procediment es nomenaran dos representants suplents del Banc d'Espanya i un per cada un dels designats per les entitats adherides, que substituiran els titulars en cas de vacant, absència o malaltia. En el cas dels representants de les entitats, també hauran de ser substituïts per indicació del president de la Comissió Gestora del Fons, quan la Comissió Gestora haja de tractar qüestions que afecten directament una entitat o grup d'entitats amb les quals estiga vinculat com a administrador, directiu, contracte laboral, civil o mercantil o qualsevol altra relació que pugua menyscabar l'objectivitat de les seues decisions, i determinarà així la seua abstenció.

3. La duració del mandat dels membres de la Comissió Gestora serà de quatre anys renovables.

4. Els representants de les entitats de crèdit adherides al Fons cessaran en el seu càrrec per les causes següents:

- a) Expiració del termini del seu mandat.
- b) Renúncia.
- c) Separació acordada per la Comissió Gestora per incompliment greu de les seues obligacions, incapacitat permanent per a l'exercici de la seua funció o falta sobrevinguda d'honorabilitat.

Els representants del Banc d'Espanya cessaran, a més de per les mateixes causes previstes en el paràgraf anterior, per acord de la seua comissió executiva.

5. Per a la validesa de les reunions de la Comissió Gestora serà necessària l'assistència de la mitat dels seus membres. Els seus acords s'adoptaran per majoria dels seus membres, i el membre que tinga la presidència gaudirà del vot de qualitat.

No obstant això, es requerirà majoria de dos terços per a acordar la realització de derrames, d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 6, i per a les mesures previstes en l'article 11.

6. La Comissió Gestora establirà les seues pròpies normes de funcionament per al correcte exercici de les seues funcions.

TÍTOL II

Funció de garantia de depòsits

Article 8. *Garantia de depòsits.*

1. El Fons satisfarà als seus titulars l'import dels depòsits garantits en els termes que s'han previst reglamentàriament quan es produïska algun dels fets següents:

a) Que l'entitat haja sigut declarada o es considere judicialment sol·licitada la declaració en concurs de creditors.

b) Que s'haja produït impagament de depòsits, i el Banc d'Espanya determine que l'entitat es troba en la impossibilitat de restituir-los immediatament per raons directament relacionades amb la seua situació financera. El Banc d'Espanya prendrà esta determinació tan ràpidament com siga possible i, en tot cas, haurà de resoldre dins del termini màxim que es determine reglamentàriament, després d'haver comprovat que l'entitat no ha aconseguit restituir els depòsits vençuts i exigibles.

2. El Fons satisfarà als titulars de valors o altres instruments financers, confiats a una entitat de crèdit, els imports garantits quan es produïska algun dels fets següents:

a) Que l'entitat de crèdit haja sigut declarada o es considere judicialment sol·licitada la declaració de concurs de creditors, i eixes situacions comporten la suspensió de la restitució dels valors o instruments financers; no obstant això, no serà procedent el pagament d'eixos imports si, dins del termini previst reglamentàriament per a iniciar el seu desemossament, s'alça el concurs mencionat.

b) Que s'haja produït la no-restitució dels valors o instruments financers, i el Banc d'Espanya determine que l'entitat de crèdit es troba en la impossibilitat de restituir-los en el futur immediat per raons directament relacionades amb la seua situació financera. El Banc d'Espanya prendrà esta determinació tan ràpidament com siga possible i, en qualsevol cas, haurà de resoldre sobre la procedència de la indemnització dins del termini màxim que es determine reglamentàriament.

3. Tots els pagaments que realitze el Fons en virtut dels dos apartats anteriors es realitzaran en euros, bé en efectiu o a través d'un altre mitjà de pagament d'acceptació general, i es valoraran per a estos els valors o altres instruments financers en la forma que es determine reglamentàriament.

Pel mer fet del pagament, el Fons quedarà subrogat en els drets del creditor o inversor corresponents a l'import pagat, i serà títol suficient el document en el qual conste el pagament.

En cas que els valors o altres instruments financers confiats a l'entitat siguen restituïts per esta després del pagament d'un import garantit en funció de l'apartat 2 d'este article, el Fons es podrà rescabalar de l'import satisfet, totalment o parcialment, si el valor dels que haja de restituir és més gran que la diferència entre el valor dels que van ser confiats a l'entitat i l'import pagat a l'inversor, i amb este fi, estarà facultat a alienar-lo en la quantia que siga procedent, segons el procediment i criteri d'atribució i valoració que reglamentàriament s'establisca.

Article 9. *Altres garanties.*

El Fons indemnitzarà els inversors que hagen confiat a una entitat de crèdit adherida a estos recursos dineraris, valors o altres instruments financers, per al seu depòsit i administració o per a la realització d'algun servici d'inversió dels previstos en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, en els supòsits previstos en l'article anterior. La dita cobertura tindrà la forma, el termini i l'abast que reglamentàriament es determinen.

Article 10. *Imports garantits.*

1. L'import garantit dels depòsits tindrà com a límit la quantia de 100.000 euros o, en el cas de depòsits nominats en una altra divisa, l'equivalent aplicant els tipus de canvi corresponent; tot això d'acord amb els termes previstos reglamentàriament.
2. L'import garantit als inversors que hagen confiat a l'entitat de crèdit valors o instruments financers serà independent del previst en el paràgraf precedent, i arribarà com a màxim a la quantia de 100.000 euros, en els termes previstos reglamentàriament.

TÍTOL III

Funció de reforç de la solvència i funcionament de les entitats de crèdit

Article 11. *Mesures preventives i de sanejament que tendisquen a facilitar la viabilitat d'una entitat.*

1. Sense perjudi del que preveu l'article següent, quan la situació d'una entitat de crèdit, segons la informació facilitada pel Banc d'Espanya, siga tal que faça previsible que el Fons quede obligat al pagament, d'acord amb les causes previstes reglamentàriament, el Fons podrà adoptar mesures preventives i de sanejament que tendisquen a facilitar la viabilitat de l'entitat per a superar la situació de crisi, en el marc d'un pla d'actuació acordat per l'entitat i aprovat pel Banc d'Espanya.

2. Tot pla d'actuació que continga mesures que requerisquen l'aprovació de la junta o assemblea general de l'entitat afectada es considerarà condicional i no s'executarà fins que es dicten els acords que ho facen possible.

Mentrestant, si ho requerix la situació de l'entitat, el Fons podrà prestar ajudes provisionals, sempre que es troben degudament garantides, segons el parer de la Comissió Gestora.

3. A l'adoptar estes mesures, el Fons tindrà en compte el cost financer d'estes que siga a càrrec seu, que es compararà amb els desembossaments que hauria hagut de realitzar si haguera optat per realitzar, en compte d'este, el pagament dels imports garantits, en el moment de l'adopció del pla.

Article 12. *Mesures de suport a la reestructuració i el reforçament dels recursos propis d'una entitat.*

1. En cas que es procedisca a la reestructuració ordenada d'una entitat de crèdit realitzada dins del corresponent pla aprovat pel Banc d'Espanya en els supòsits previstos en l'article 7.1 del Reial Decret Llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit, la Comissió Gestora del Fons de Garantia de Depòsits en Entitats de Crèdit podrà decidir la dedicació a fons perdut del patrimoni disponible d'este a les entitats financeres participants en la reestructuració fins al límit de les pèrdues ocasionades per esta operació.

De la mateixa manera, en cas que s'adopten mesures de suport financer per al reforçament dels recursos propis d'una entitat de crèdit en virtut de l'article 9 del Reial Decret Llei 9/2009, de 26 de juny, la Comissió Gestora del Fons podrà decidir la dedicació a fons perdut del patrimoni disponible d'este a les entitats financeres participants en l'operació de suport fins al límit de les pèrdues ocasionades per esta operació.

2. La Comissió Gestora podrà acordar el que preveu l'apartat anterior tenint en compte el benefici del conjunt del sistema d'entitats adherides i sempre que l'estimació del cost a càrrec seu siga inferior als desembossaments que haguera hagut de realitzar si haguera optat per realitzar, en compte d'este, el pagament dels imports garantits, en el moment de l'adopció del pla.

Article 13. *Contingut dels plans d'actuació.*

1. El pla d'actuació per a una entitat en crisi al qual fa referència l'article 11 anterior que preveja ajudes del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit podrà comprendre les actuacions següents:

a) Ajudes financeres, que podran consistir en ajudes a fons perdut, concessió de garanties, préstecs en condicions favorables, finançaments subordinats, adquisició pel Fons d'actius danyats o no rendibles que figuren en el balanç de l'entitat i qualssevol altres suports financers.

b) Reestructuració del capital de l'entitat, que podrà comportar, entre altres mesures, l'aplicació adequada dels recursos propis de l'entitat per a absorbir les seues pèrdues, atenent la singularitat de cada cas; facilitar processos de fusió o absorció amb altres entitats de solvència reconeguda o el traspàs del seu negoci a una altra entitat de crèdit; que el Fons subscriga ampliacions de capital, d'acord amb el que disposen els apartats següents, i que els òrgans corresponents de l'entitat afectada adopten tots aquells acords que asseguruen l'adequada aplicació de les ajudes prestades pel Fons.

c) Mesures de gestió que milloren l'organització i els sistemes de procediment i control intern de l'entitat.

2. Les mesures previstes en este article hauran d'anar encaminades a procurar la viabilitat de l'entitat en un termini raonable, segons juí del Fons, bé reforçant el patrimoni i solvència d'esta, o bé facilitant la seua fusió o absorció per una altra de solvència reconeguda o el traspàs del seu negoci a una altra entitat de crèdit.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les normes del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que preveu este reial decret llei i, en particular:

El Reial Decret Llei 4/1980, de 28 de març, que dota de personalitat jurídica el Fons de Garantia de Dipòsits i altres mesures complementàries.

El Reial Decret Llei 18/1982, de 24 de setembre, sobre fons de garantia de dipòsits en caixes d'estalvi i cooperatives de crèdit.

L'article 1 i els apartats 1, a excepció del paràgraf quart, i 6 de l'article 2 del Reial Decret 2606/1996, de 20 de desembre, sobre fons de garantia de dipòsits d'entitats de crèdit.

Disposició transitòria primera. *Vigència de determinades normes.*

El Reial Decret 2606/1996, de 20 de desembre, sobre fons de garantia de dipòsits d'entitats de crèdit, continua vigent en el que no s'opose al que preveu el present reial decret llei fins que el Govern approve la corresponent norma de desplegament d'este.

Així mateix, continuen vigents l'Orde ECO/318/2002, de 14 de febrer, l'Orde ECO/2801/2003, de 3 d'octubre, i l'Orde EHA/3515/2009, de 29 de desembre.

Les referències als fons dissolts previstes en la normativa vigent es consideraran realitzades al nou Fons i les referències a les respectives comissions gestores es consideraran realitzades a la nova Comissió Gestora del Fons.

Disposició transitòria segona. *Règim d'aportacions.*

El règim d'aportacions al Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit serà l'establert en este reial decret llei i la seua normativa de desplegament, fins al moment en el qual, d'acord amb la normativa corresponent de la Unió Europea, es desplegue reglamentàriament un nou règim d'aportacions basat en el volum de dipòsits i en el perfil de risc de cada una les entitats adherides.

Disposició transitòria tercera. *Designació dels membres de la Comissió Gestora.*

Els representants de les entitats de crèdit i el Banc d'Espanya, en la seua Comissió Gestora, seran designats d'acord amb el que preveu l'article 7, dins dels dos mesos següents a l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

Fins que no es procedisca a l'elecció, en el mencionat termini, dels nous membres de la Comissió Gestora del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, d'acord amb el que preveu este reial decret llei, els representants de les entitats adherides en esta seran aquells que formaven part de les comissions gestores dels tres fons extingits a l'entrada en vigor d'este reial decret llei, i els correspondrà conjuntament el 50% dels vots totals de la Comissió.

Igualment, els representants del Banc d'Espanya seran els que formaven part de les comissions gestores dels tres fons extingits, i els correspondrà conjuntament el 50% dels vots totals.

Disposició transitòria quarta. *Processos en curs.*

El que preveu el títol III d'este reial decret llei serà aplicable als processos de reestructuració i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit que no hagen conclòs o que siguen susceptibles de produir efectes jurídics a l'entrada en vigor del present reial decret llei.

Disposició final primera. *Habilitació normativa.*

S'habilita el Govern per a dictar totes les disposicions que siguen necessàries per al desplegament, execució i compliment del que preveu este reial decret llei.

Disposició final segona. *Títols competencials.*

El present reial decret llei es dicta a l'empara del que disposen les regles 6a, 11a i 13a de l'article 149.1 de la Constitució Espanyola, que atribueix a l'Estat la competència sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

El present reial decret llei entrarà en vigor el mateix dia que es publique en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 14 d'octubre de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO